

וקבלנו קנין בשמחה רבה. והראייתה לאמי בלבושים נון וקשומים אשר כפרתי לה יותר משנה אחת קודם אשר ראיתייה בחלומי. היא היתה באמת יפה בנשים וחממה ואומר מצא ולא מוצא אהיה ⁴⁴. ובהגיע תור הנשואין אשר היה יג סיון השנ' ואכתוב לא"א שהיה אז בבולוניא ויבא. ואקרא לאוהבי וקרובי ונלך תיכף אחר השבועות כלנו שמחים וטובי לב לויניציאה ובהגיענו שם מצאנו הכלה במטה והכל אומרים אין רע כי אם מעט שלשול ורפואה תהיה לה, ומיום אל יום נבר עליה החולי עד כי נסתה למות ולבה כלב האריה ולא נבהלה. ויום מותה קראה לי ותחבק ותנשק לי ותאמר ידעתי כי זה עזות מצח, אמנם האלהים יודע כי שנה אחת של שדוכין לא נגענו זה את זה אפי' באצבע קסנה ועתה בפרק המיתה רשות מות נתון לי, לא זכיתי להיות אשתך מה אעשה וכך נגזר במרום יעשה ה' רצונו. ובקשה שיקראו לחכם להתודות ויבוא ואמרה הדודי ושאלה ברכת הדוריה ואמי, ובליל ש"ק כ"א סיון השנ' כמעט ליל שמת בו אחי ז"ל יצאה הכלה בהכנסת כלל מחיר ריק לחיי עד ונפטרה לעולמה, ויגדל הבכי מבית ומחוץ לכל יודעת ומכירה, ותהי מנוחתה כבוד ⁴⁵. אז תכף לקבורתה קמו עלי ועל אמי כל הקרובים ויאמרו הנה אחותה הבאה אחריה טובה כמותה למה נגרע בלילי התמיד בקורבה ולתת תנחומין לאבי הנערה ולאמה, ויפצרו עד בוש לקחת אחותה מר' רחל לי לאשה, ואכתוב לא"א וישיבני כאשר אמר לי תמיד בדבר הזה, כה היו דבריו בזה: יעשה רצונך כי לך משפט הבחירה, אני היום או מחר לוקח מאתך ואתה וכניך תהיה עמה, לכן בין תבין את אשר לפניך ועשה כיד ה' הטובה עליך. ואני לעשית נחת רוח לאמי ואל המתה אשר רמזה אותו בדבריה נתרציתי ולקחתי לי לאשה מרת רחל הגו', ומיד באנו בכתובים ועשינו הנשואין יום ו' ה' תמוז השנ' במז"ט. וביום השבת בבה"ב איטאליאנו פ' קרח דרש מהר"ר שלמה כפורנו ⁴⁶. אמרי שפר, ומטעם ג' הגאונים מהר"ר

⁴⁴ ע' ברכות ח': כמערכא כי נסיב אינש אתתא אמרי ליה הכי מצא אז מוצא, מצא דכתוב מצא אשה מצא טוב (משלי י"ח כ"ב), כוצא דבתיה ומצא אנד בר ככות את האשה (קהלת ו' כ"א).

⁴⁵ נוסח בצבתה, שחבר ריא"מ, נדפס אצל ברלינר לוחות אבנים סי' 53.

⁴⁶ שלמה שמעיה בן ר' נסים יצחק ספורנו (Sforzo). אחר היכרות זו היה ריא"מ מתליף עמו אגרות, ע' כתבי ריא"מ סי' ל"ג וס"ה. בשנת שני"ב (ע' מורטארא מזכרת הכמי אינליא 61) וגם בשנת שני' (כתבי ריא"מ סי' ס"ה) היה ספורנו באסטו (Asti).